

ensidigt gentaget arbejde, psykosociale faktorer med 10-15 pct. Det er da langt, langt mere, end den forrige regering overhovedet gennemførte på 8 år. Skulle vi ikke i første omgang glæde os over det og så spørge parterne, om de har nogle input til, hvordan vi omsætter det til virkelighed i stedet for allerede at jamre på forhånd?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Man har tre spørgsmål, og hvis ikke man får svar på det første, så har man misbrugt det, så nu må jeg prøve igen. Og netop det sidste, som fru Charlotte Antonsen var inde på, var: Skal vi nu ikke lige se, hvad parterne kommer med?

Jo, lad os prøve at kigge på det. Fru Charlotte Antonsen pynter sig med lånte fjer i den sag her, hvor man siger, at vi har skaffet 80 mio. kr. Det er 40 mio. kr., vi er blevet enige om. Og vi skal huske på, at indstillingen i 1997 var, at der skulle bruges 80 mio. kr. om året til forskning, men de 40 mio. kr., som vi er blevet enige om, en bred kreds af partier, er selvfølgelig bedre end ingenting.

Men det korte af det lange er: Hvis parterne kommer og siger, at der er skåret for meget i Arbejdstilsynet, der er blevet skåret for meget på forskningen som en betingelse for, at man skulle kunne gennemføre den fremtidige indsats og nå de her måltal, vil Venstre så være med til at skaffe nogle flere penge til f.eks. Arbejdstilsynet eller til forskning, eller hvad det kan være, eller være med til at genindføre nogle af de værktøjer, hvis der bliver peget på det, hvis parterne kommer og siger i Strukturudvalget eller noget andet, at det er det, der skal til? Hvad er Venstres svar så? Vil man bare læne sig tilbage og sige: Det går nok alt sammen?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen nævnte, at SF havde været støtteparti for den tidligere regering. Ja, det var vi, og specielt på arbejdsmiljøområdet var vi med til at lave rigtig mange gode forbedringer, som den her regering desværre har skudt i sæk. Men jeg vil da også påpege, at antallet af anmeldelser sidste år faktisk for første gang faldt. Nu må vi se, hvordan det går fremover.

Men jeg vil gerne have svar på det spørgsmål, som jeg stillede sidst, nemlig om kvaliteten af Arbejdstilsynets arbejde, om fru Charlotte Antonsen kan bekræfte eller rettere vil bekræfte, at hun mener, at kvaliteten bliver lige så høj med

de nuværende vilkår for Arbejdstilsynet i de store centre.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre fru Charlotte Antonsen, om hendes svar skal forstås derhen, at et forringet Arbejdstilsyn og en manglende udbygning af bedriftssundhedstjenesten er den bedste måde at løfte arbejdsmiljøet på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes ikke, hr. Bjarne Laustsen skal lide ved at opleve, at der ikke bliver svaret på hr. Bjarne Laustsens første spørgsmål. Der har været mange spørgsmål, derfor har jeg ikke nået det i de andre runder, men det, jeg så vil gøre, er, at jeg nu vil svare på hr. Bjarne Laustsens første spørgsmål, der var om Venstres hjemmeside.

Jeg må beklage, at hr. Bjarne Laustsen måske ikke i tilstrækkelig grad frekventerer Venstres hjemmeside. Hr. Bjarne Laustsen er i hvert fald ikke i stand til at søge på ret vis, for hvis man går ind og søger under »arbejdsmiljø« på Venstres hjemmeside, så vil man opdage, at resultatet er 51 hit og altså ikke ét, som hr. Bjarne Laustsen nåede frem til. Så jeg må opfordre hr. Bjarne Laustsen til i højere grad at studere vore hjemmesider. Jeg vil medbringe dette papir, når jeg kommer ned fra talerstolen.

Der er afsat 82 mio. kr. under satspuljeforliget til arbejdsmiljø over de kommende år. Ja, over de kommende år, det har jeg sagt hele tiden.

Til fru Lene Garsdal: Ja, det er jo en centralisering, når man går fra 14 kredse til fire centre. Og som jeg redegjorde for, kan man jo godt forestille sig, at der også kan blive mulighed for en højere grad af specialisering, fordi der simpelt hen kommer flere medarbejdere til at sidde tæt på hinanden, så de kan dele opgaverne imellem sig, sådan så de måske i højere grad kan tilfredsstille virksomhedernes ønsker og behov.

Noget andet, jeg også gerne vil pege på med hensyn til at sikre virksomhedskontakten, er, at det jo er et spørgsmål om prioritering. Det er klart, at hvis Arbejdstilsynet i højere grad prioriterer virksomhedsbesøg, så kan man selvfølgelig også nå flere virksomhedsbesøg, og især hvis man, som vi har gjort, kobler det med, at man får mulighed for i langt højere grad også inden for Arbejdstilsynet at benytte sig af hjemnearbejdspladser. Så betyder det altså, at de mange